

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ק ע"א

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

דאיהו א תמן, ו' דאמזעיתא דאת א, איהו מזלא דכלא, דסליק באת י' עלאה דאיהי
ברישא דאת א, וכד סליק במחשבה אתמר ישראל עלה במחשבה, דאיהי י' דעל רישא
דא', ובגין דא לית מזל לישראל (דהא במחשבה סליק, וכל מזלא איהו ממנא על
שעתא מתרין עשר מזלות), דאיהו מזלא דכלא, וכל מזלות מניה תליין דאינון ו' ו', די
ממנן על תריסר שעות, דאינון ה' א ה' א, זכאה איהו מאן דקיימא ליה שעתא.

תרגום לעברית

ושנים עשר מזלות הם, והם ו' ו', (שנמצא ו') (שנמצאו מהאות א', וזה הסוד של וא' ו',
וא' שם ו' עליונה שהוא המזל העליון שעולה במחשבה), שהוא א שם, ו' של האמצע
של אות א הוא המזל של הכל, שעולה באות י' העליונה, שהיא בראש האות א,
וכשעולה במחשבה, נאמר ישראל עלה במחשבה, שהיא י' שעל ראש הא', ומשום זה
אין מזל לישראל, (שהרי במחשבה עולה, וכל מזל הוא ממנה על שעה משנים עשר
מזלות), שהוא המזל של הכל, וכל המזלות תלויים ממנו שהם ו' ו', שממנים על
שתיים עשרה שעות, שהם ה' א ה' א. אשרי הוא מי שעומדת לו השעה.

דַּאִיהוּ גִלְגּוּל דְּכָלְהוּ דָּא י' דַּאִיהוּ גִלְגַּל, וְעַם ו' אֲתַעְבִּיד גִּלְגּוּל, דַּאִיהוּ בְּרִזָּא דְס' ו' מִן יְסוּד. דַּאֲתַמַּר בֵּיה (בראשית מו כו) כָּל הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לִיעֶקֶב מִצְרִימָה שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ, לַאֲתַעְרוּתָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא שְׁשִׁים, לַאֲתַעְרוּתָא דְצַדִּיק וְשֵׁשׁ, וְכָלֵא אֲתַרְמִיז בְּצַדִּיק דְּבִיה גִּלְגּוּל, וְעוּד יְסוּד תַּמָּן יו"ד, דַּאֲתַגְלַגַּל בֵּיה וְנַח בֵּיה מִכָּל גִּלְגּוּלִין דַּאֲתַגְלַגַּל, וּבִגִּין דָּא (שם ב ב) וַיְכַל אֱלֹהֵי'ם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וְאוֹת ו' דְּגִלְגּוּל בֵּיה סָלִיק צַדִּיק לְשִׁתִּין רַבּוּא, בְּצַדִּיק אֵינוֹן שִׁית, וּבְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא סָלִיק לְשִׁתִּין, וּבְכֶתֶר עֲלָא דַּאִיהוּ א סָלִיק לְשִׁתִּין רַבּוּא, וְדָא אִיהוּ דוֹר הוּלָהּ וְדוֹר בָּא.

תרגום לעברית

שְׁהוּא גִלְגּוּל שֶׁל כָּלָם, זֶה י' שְׁהוּא גִלְגַּל, וְעַם ו' נַעֲשֶׂה גִלְגּוּל, שְׁהוּא כְּסוּד שֶׁל ס' ו' מִן יְסוּד, שְׁנַאֲמַר בּוֹ כָּל הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לִיעֶקֶב מִצְרִימָה שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ, לְהַתְעוֹרוּת הָעַמּוּד הָאַמְצָעִי שְׁשִׁים, לְהַתְעוֹרוּת שֶׁל הַצַּדִּיק וְשֵׁשׁ, וְהַכָּל נִרְמָז בְּצַדִּיק שְׁבֹו גִלְגּוּל. וְעוּד יְסוּד, שָׁם יו"ד, שְׁמַתְגַּלְגַּל בּוֹ וְנַח בּוֹ מִכָּל הַגִּלְגּוּלִים שְׁהַתְגַּלְגַּל, וּמִשּׁוֹם זֶה וַיְכַל אֱלֹהֵי'ם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וְאוֹת ו' שֶׁל גִּלְגּוּל בּוֹ עוֹלָה הַצַּדִּיק לְשִׁשִּׁים רַבּוּא, בְּצַדִּיק הֵם שֵׁשׁ, וּבְעַמּוּד הָאַמְצָעִי עוֹלָה לְשִׁשִּׁים, וּבְכֶתֶר עֲלִיוֹן שְׁהוּא א עוֹלָה לְשִׁשִּׁים רַבּוּא, וְזֶהוּ דוֹר הוּלָהּ וְדוֹר בָּא.

טקסט התיקונים

אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהָא סָבָא אָמַר דַּאִיהוּ גִלְגּוּל בִּיְסוּד אִיהוּ, וְתַמָּן י' דְּמַתְגַּלְגַּל בֵּיה וְשִׁרְיָא עֲלִיה וְנַח בֵּיה מִהֶהוּא טַרְחָא דְגִלְגּוּלָא דְטַרְחַח בְּשִׁית יוֹמִי, דְּסָלִקִין לְשִׁית בָּאָת ו', וְלְשִׁתִּין בִּי' שִׁית זְמַנִּין עֲשָׂר, וְלְשִׁית אֶלְפִין בְּאַלְף, וְלְשִׁתִּין רַבּוּא בְּכֶתֶר עֲלָא, וְדָא אִיהוּ דוֹר הוּלָהּ וְדוֹר בָּא וְהָאֲרִץ לְעוֹלָם עוֹמֶדֶת.

אמר לו רבי שמעון: והרי הזקן אמר שהגלגול הוא ביסוד, ושם י' שמתגלגל בו ושורה עליו ונח בו מאותה טרחת הגלגול שטרח בששה ימים, שעולים לשש באות ו', ולששים בי' שש פעמים עשר, ולששת אלפים באף, ולששים רבוא בכתר עליון, וזהו דור הולך ודור בא והארץ לעולם עמדת.

טקסט התיקונים

ובכל זמנא דאתי ואזיל שעתא קיימא ליה, הדא הוא דכתיב והארץ לעולם עומדת, דלהאי בת זוגיה קיימא ליה בכל אתר ובכל גלגולא ובכל שעתא, אף על גב דאזיל ואתי בכמה גלגולין, האי איהו צדיק וטוב לו, ולמאן דשעתא דיליה לא קיימא ליה אלא שעתא אחרא דלאו בת זוגיה קיימא ליה, והאי איהו צדיק ורע לו, כמה דאוקמוה מארי מתניתין כל מי שדוחק את השעה השעה דוחקתו.

תרגום לעברית

ובכל זמן שבא והולך, השעה עומדת לו, זהו שכתוב והארץ לעולם עומדת, שלזה בת זוגו עומדת לו בכל מקום ובכל גלגול ובכל שעה, אף על גב שהולך ובא בכמה גלגולים, זהו צדיק וטוב לו, ולמי ששעתו לא עומדת לו, אלא שעה אחרת שאינה בת זוגו עומדת לו, וזהו צדיק ורע לו, כמו שבארוה בעלי המסנה, כל מי שדוחק את השעה, השעה דוחקתו.

טקסט התיקונים

אמר ליה רבי אלעזר, והא ר' פדת צדיק גמור הוה, ואמאי לא נפל בשעתא דיליה דאיהי בת זוגיה בן גילו, אמר ליה ברי אית גלגולא דמחייב ליה דנפיל במזליה דאיהו בן גילו, דאתמר ביה (דברים ח ט) ארץ אשר לא במסכנות תאכל בזה לחם, דאיהי שעתא דמזוני ושעתא דחיי ובני, ואית גלגולא דמחייב ליה דלא נפיל בשעתא דמזוני

דאיהי בת גילו, אף על גב דעביד כמה זכוון בעלמא, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין
בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזל תליא מלתא, דגלגולא גרים ליה
כאלו במזל תליא מלתא.

תרגום לעברית

אמר לו רבי אלעזר: והרי רבי פדת צדיק גמור היה, ולמה לא נפל בשעה שלו שהיא
בת זוגו בן גילו? אמר לו: בני, יש גלגול שמחייב אותו שנופל במזלו שהוא בן גילו,
שנאמר בו ארץ אשר לא במסכנת תאכל בזה לחם, שהיא שעת המזון, שעת החיים
והבנים, ויש גלגול שמחייב אותו שלא נופל בשעה של המזונות שהיא בת גילו, אף על
גב שעשה כמה זכיות בעולם, ומשום זה פרשוה בעלי המשנה, בנים חיים ומזונות,
הדבר לא תלוי בזכות, אלא הדבר תלוי במזל, שהגלגול גורם לו כאלו שהדבר תלוי
במזל.

טקסט התיקונים

ומה דאמר אי בעית דאחריב לעלמא והדר אכריה ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני, הכי
שמענא בודאי דכל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו, דא גופא דבר נש דאתקרי
עולם קטן, ובגין כה אתמר אי בעית דאחריב לעלמא, ואיתי ליה בגלגולא אחרא,
ואולי דנפלת בשעתא דמזוני.

תרגום לעברית

ומה שאמר, אם רצית שאחריב את העולם אחזור ואברא אותו ואפשר שנפלת בשעת
המזונות, כה שמעתי, בודאי שכל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו, זה גוף האדם
שנקרא עולם קטן, ומשום כה נאמר, אם רצית שאחריב את העולם, ואביא אותו
בגלגול אחר, ואולי שנפלת בשעת המזונות.

אֲדַהֲכִי הָא סָבָא דְסַבִּין עֲתִיקָא דְעֲתִיקִין קָא נְחִית לְגַבִּיהּ, וְאָמַר עוֹלָם דְּכָל צַדִּיק דָּא שְׂכִינְתָּא, כּד אֶסְתַּלַּק מִינָּה עֲמוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא וְאֶשְׁתַּאֲרַת חֲרִיבָה, וּבְגִינָה אֶתְמַר תְּבַעֵי דְאַחֲרִיב עֲלָמָא, דְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה אֶתְקַרִּיאת גִּלְגַּל, וְעַם ו' אִיהוּ גִלְגּוּל, וְשִׁית סְפִירָן בְּאַתּוּוֹן סְלָקִין לְשִׁתִּין רַבּוּא, וְדָא אִיהוּ דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְלִית דוֹר פְּחוּת מִשְׁתִּין רַבּוּא, וְהָאֶרֶץ לְעוֹלָם עוֹמֶדֶת דָּא שְׂכִינְתָּא.

תרגום לעברית

בִּינְתִים הָרִי זְמַן הַזְּמָנִים, עֲתִיק הָעֲתִיקִים, יוֹרֵד אֵלָיו וְאָמַר, הָעוֹלָם שֶׁלְּכָל צַדִּיק זֶה הַשְׂכִּינָה, כְּשֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי וְנִשְׁאָרַת חֲרִיבָה, וּבְשִׁכְלָה נֶאֱמַר תִּרְצֶה שְׂאֲחִרִיב אֶת הָעוֹלָם? שֶׁכָּל סְפִירָה וְסְפִירָה נִקְרָאת גִּלְגַּל, וְעַם ו' הוּא גִלְגּוּל, וְשִׁשׁ סְפִירוֹת בְּאוֹתִיּוֹת עוֹלָם לְשִׁשִּׁים רַבּוּא, וְזֶהוּ דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְאֵין דוֹר פְּחוּת מִשִּׁשִּׁים רַבּוּא, וְהָאֶרֶץ לְעוֹלָם עוֹמֶדֶת, זֶה הַשְׂכִּינָה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

דְּאִיהִי אֶתְקַרִּיאת אוּלִי, וְעֲלָה אֶתְמַר כּוּלִי הָאִי וְאוּלִי דְזַכִּי לְשַׁעֲתָא דְמִזְוִנִי, וְעֲלָה אֶתְמַר (דְּנִיאל ח ב) עַל אוּבֵל אוּלִי, דְּכִבְרַת אֶתְחַיֵּיב קָדָם דְּיִיתִי לְעֲלָמָא דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה, וְהָא אֶתְחַיֵּיב בְּסְפִירָה דְּאִיהִי לְעִילָא מִנִּיהּ, עַד דְּאֶתְתַּקֵּן לְהֵהוּא אֲתֵר דְּאֶתְנַטִּיל בַּר נִשׁ נִשְׁמַתִּיהּ, לִית לִיהּ תִּקְנָה בְּשְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה, דְּאִיהִי שַׁעֲתָא דְּכֻלָּהּ, וּבְגִין דָּא שַׁעֲתָא לָא קִיַּמָּא לִיהּ, וְאֵם תִּלְיָא בְּמִזְלָא עֲלָאָה אֶפִּילוּ דְּיַעֲבִיד כְּמָה זְכוּוֹן לָאו בְּזוּכּוּתָא תִּלְיָא מִלְתָּא, דְּהָא מְחוּיֵיב אִיהוּ מְלַעִילָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מִהֶכָּא מִשְׁמַע גִּלְגּוּלָא דְּתִלְיָא

שְׁהִיא נִקְרָאת אוֹלִי, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר כָּל זֶה וְאוֹלִי שְׁזוֹכָה לַשָּׁעָה שֶׁל הַמְּזוֹנוֹת, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר
עַל אוֹבֵל אוֹלִי, שֶׁכָּכֵר הַתְּחִיב קֶדֶם שְׂיָבֵא לְעוֹלָם, שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתוֹנָה, וְזֶה הַתְּחִיב
בְּסִפְרָה שְׁהִיא לְמַעַלָּה מִמֶּנָּה. עַד שֶׁהַתְּתִקֵּן לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִטְלָה נִשְׁמַת הָאָדָם, אֵין לוֹ
תְּקֵנָה בַּשְּׂכִינָה הַתְּחִתוֹנָה, שְׁהִיא הַשָּׁעָה שֶׁל כָּלֵם, וּמִשּׁוֹם זֶה הַשָּׁעָה לֹא עוֹמֶדֶת לוֹ, וְאִם
תְּלוֹי בַּמָּזֶל הָעֲלִיוֹן, אֶפְלוּ שְׂיַעֲשֶׂה כְּמָה זְכִיּוֹת, לֹא בְּזָכוֹת הַדְּבָר תְּלוֹי, שְׁהִירִי הוּא מְחִיב
מִלְמַעַלָּה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: מִכָּאֵן מִשְׁמַע הַגִּלְגּוֹל תְּלוֹי בַּשְּׂכִינָה, שְׁהִיא בְּמִינוֹ, אֲבָל אִם
אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ, אִם אוֹתָהּ רוּחַ תֵּבֵא בְּגוֹף אַחֵר, שְׁהִירִי אֵינוֹ מִמֶּנּוּ, מַה כָּתוּב בּוֹ? עוֹמֶדֶת
לוֹ שֵׁם הַשָּׁעָה, וְהִיא בֵּת זִוְגוֹ. אָמַר: וְדַאי שֶׁהַשָּׁעָה עוֹמֶדֶת לוֹ, שְׁהִיא בֵּת זִוְגוֹ שֶׁהַתְּגַלְגָּלָה
עָמוּ, אִם לֹא עוֹמֶד בּוֹ, שְׁאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעֵנָתָה לֹא יִגְרַע. שְׁאֵרָה - זֶה הַגִּלְגּוֹל הָרֵאשׁוֹן,
שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ, כְּסוּתָהּ - כִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבָדָה הִיא שְׁמָלְתוֹ לְעוֹרוֹ, זֶה הַגִּלְגּוֹל הַשֵּׁנִי,
וְעֵנָתָה - הָאָדָם הַיְּחִיד שֶׁלוֹ, שֶׁהוּא הַגִּלְגּוֹל הַשְּׁלִישִׁי.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.